

ת"פ 58382/08/19 - מדינת ישראל נגד יצחק בן חמו

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 58382-08-19 מדינת ישראל נ' בן חמו

בפני
מאשימה
נגד
נאשם

כבוד השופטת הבכירה שרון לארי-בבלי
מדינת ישראל באמצעות תביעות ירושלים
יצחק בן חמו באמצעות ב"כ עו"ד יאיר הרשקוביץ

החלטה

- מונחת בפני בקשת המאשימה להורות על תיקון כתב האישום, על דרך השמטת עובדות המתייחסות לאמירות שנאמרו מפיו של המתלון.
- נגד הנאשם שבפני הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של תקיפה-סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן- **חוק העונשין**). לפי עובדות כתב האישום, ביום 20.7.18 בשעות אחר הצהריים, ובעקבות מחלוקת שנבעה מרצונו של הנאשם לפרק גדר הנמצאת בין שטח ביתו לשטח ביתו של המתלון, איים **המתלון** על הנאשם בפגיעה שלא כדין בכוונה להפחידו או להקניטו באומרו לו: "אם תוריד את הגדר אני אתלה אותך על עמוד חשמל... אני אפר את תנאי השחרור שלי ואשב עליך בכלא". בתגובה לאמור לעיל, ובסמוך לשעה 17:00, נטען שהנאשם עבר את הגדר ותקף את המתלון באמצעות מכת אגרוף לעינו השמאלית של האחרון.
- התיק הוגש בראשית הדרך במסגרת "יום מוקד" בפני כב' השופט גבאי-ריכטר, ולאחר מכן הועבר אליו לשמיעת ראיות. ביום 7.7.21 התקיים בפני דיון לפי סעיף 144 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן- **חסד"פ**), בגדרו ביקש הסניגור להעיד אך את המתלון, וכן ביקש שהות של שבעה ימים להגשת תשובה כתובה לאישום.
- ביום 14.7.21 הוגשה הבקשה שבפני, בגדרה טוענת המאשימה שלאחר שקילה נוספת, החליטה לחזור בה מהאישום שהגישה נגד המתלון בעבירת איומים (במסגרת כתב אישום נפרד), שכן "סברה כי נוכח העובדה שהנאשם הסיג גבול בכך שנכנס לשטחו של המתלון, קמה למתלון זכות להרחיקו בכוח סביר, לרבות במלל. בהתאם לכך, חזרה בה מכתב אישום נגדו" (סעיף 3 לבקשה). משכך, טענה שיש למחוק את המיוחס למתלון במסגרת עובדות כתב האישום דנן. המאשימה נימקה בקשה זו בכך שטרם ניתנה תשובת הנאשם לאישום, וממילא שמורה לו הזכות להוכיח שדברים אלה נאמרו לו על ידי המתלון.

5. ההגנה התנגדה לבקשה. בתמצית, טענת ההגנה היא שתיקון כתב האישום כמבוקש על ידי המאשימה תביא לפגיעה משמעותית בהגנתו של הנאשם, בבחינת עיוות דין.

דין והכרעה

6. לאחר בחינה, אני סבורה שדין הבקשה להידחות.

7. סעיף 92(א) לחסד"פ מורה לנו כי:

בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון ייעשה בכתב האישום או יירשם בפרוטוקול.

8. לפי הוראה זו, בית המשפט רשאי להורות על תיקון כתב האישום, בכל שלב שלאחר תחילת המשפט, **"ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן"**. כידוע, זה מכבר נפסק שדרישה זו כוללת שני יסודות: "היסוד האחד הוא טכני דיוני, דהיינו, הזדמנות סבירה העומדת לרשות הנאשם להתנגד להבאת ראיות לענין עובדות שאינן מוזכרות בכתב האישום, לחקור עדים, ולהביא ראיות משלו. היסוד האחר הוא עניני מהותי, דהיינו הזדמנות סבירה העומדת לרשות הנאשם לפתח ולייצב קו הגנה כנגד אישום שאינו מופיע בכתב האישום, אך העולה מתוך העובדות שהובאו לפני בית המשפט" (ע"פ 63/79 **עוזר נ' מדינת ישראל**, פ"ד לג(3) 606 (1979); ע"פ 5019/09 **דביר חליוה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.8.13), פס' 25).

9. אני סבורה שיישום העקרונות שפורטו לעיל מוביל למסקנה שיש לדחות את הבקשה, וזאת בהינתן הפגיעה שעלולה להיגרם להגנתו של הנאשם באם יתוקן כתב האישום כמבוקש על ידי המאשימה. בנסיבות המקרה דנא, קל להיווכח שהגנתו של הנאשם, לו מיוחסת כזכור עבירה של תקיפה סתם, נשענת גם על מעשיו של המתלונן. עם הגשת כתב האישום, מצאה המאשימה לראות בדברים שנאמרו מפיו של המתלונן כאיומים, ושבתגובה לדברים אלה הסיג הנאשם גבול ותקף את המתלונן. בנסיבות אלה, ואף אם במועד הגשת בקשת התיקון טרם נתקבלה תשובת הנאשם לאישום, ברי שמחיקת הדברים שנאמרו מפיו של המתלונן מעובדות כתב האישום תפגע בהגנתו.

10. למעלה מכך, ודומי שפה העיקר, המאשימה לא טוענת בבקשתה שהדברים שנאמרו מפיו של המתלונן לא הובאו מפיו. טענתה היא שלאחר שקילה נוספת בחרה שלחזור בה מכתב אישום שהוגש נגד המתלונן, המייחס לו עבירת איומים, ומשכך יש למחוק את הדברים גם במסגרת כתב האישום שהוגש נגד הנאשם. נימוקה של המאשימה למהלך זה נעוץ בכך שלמתלונן עמדה הזכות להרחיק את המתלונן בכוח סביר, וגם באמצעות מלל. קרי- המאשימה לא טוענת שהדברים לא נאמרו על ידי המתלונן, אלא שעומדת לאחורון הגנה המצדיקה להימנע מניהול הליך פלילי נגדו. בנסיבות אלה, אין סיבה להורות על מחיקת דבריו של המתלונן במסגרת האירוע, ובוודאי שאין סיבה להעביר את הנטל לנאשם להוכיח שדברים אלה אכן נאמרו לו

על ידי המתלונן.

11. זאת ועוד, תזמון הגשת הבקשה לתיקון כתב אישום מעוררת אי נוחות מסוימת ביחס להתנהלות המאשימה. כך, בדיון מיום 7.7.21 ניתנה להגנה שהות של 7 ימים להגיש תשובה מפורטת לאישום. ביום 14.7.21, ובטרם נתקבלה תשובת הנאשם לאישום, הוגשה הבקשה דנן, בגדרה נטען שיש להורות על תיקון כתב האישום, גם, בין היתר, בהינתן שטרם הוגשה תשובת הנאשם לאישום (אשר הוגשה בהמשך אותו יום). בנסיבות אלה, אין לראות בהיעדר תשובה לאישום משום נימוק המצדיק היעדרות לבקשת המאשימה. ממילא, כמצוין לעיל, קבלת הבקשה לתיקון כתב האישום תפגע, שלא לומר תפורר, את הגנת הנאשם.

12. בהינתן האמור לעיל, אני סבורה שיש להותיר את עובדות כתב האישום כמות שהן. למותר לציין שטענותיה של המאשימה שמורות לה להמשך ניהול ההליך, לרבות הטענה לפיה חזרה בה מאישום נגד המתלונן, בנימוק שלשיטתה עמדה לו הגנה שהצדיקה את אמירת הדברים מפיו.

13. הבקשה אפוא נדחית.

14. מזכירות תעביר לצדדים.

ניתנה היום, י"ג אב תשפ"א, 22 יולי 2021, בהעדר הצדדים.